

Faşizme ve Askeri Silahlanmaya Karşı – Sudan'a kulak veriyoruz!

Hepiniz hoş geldiniz "Neden umursamıyorsunuz? Faşizme ve Askeri Silahlanmaya Karşı" temalı bu önemli toplantıyı düzenleyen herkese teşekkür ederim.

Ben Sudan'dan, uzun süren ve hala devam etmekte olan bir mücadelenin kalbinden geliyorum. Bizim kuşağımız - 1980'lerin sonu, 1990'lar ve 2000'lerin başında doğanlar - Sudan'da Ömer El Beşir liderliğindeki İslamcılar olarak da bilinen Ulusal Kongre Partisi rejimi altında faşist yönetimin en karanlık günlerini yaşadı. Bu yıllar, diktatörlük ve silahla yönetildiğimiz diktatörlük ve baskı yıllarıydı. Ülke genelinde korku ve terör salmak için silahlı milisler oluşturuldu - 15 Nisan 2023'ten bugüne kadar devam eden savaşı ateşleyenler bahsettiğimiz milislerdir.

Ama biz sessiz kalmadık. 2019 yılında Sudan halkı özgürlük, barış ve adalet talebiyle kitlesel protestolarla ayağa kalktı. Kadınlar birer katılımcı olarak değil, aynı zamanda öncüler olarak da bu devrimin ön saflarında yer aldı. Çılgınlıkları, cesaretleri ve direnişleri dünyaya ilham verdi. Ancak bu yüzden büyük bir bedel ödediler. Pek çok kadın acımasız bir şiddetle karşı karşıya kaldı: dövüldüler, yaralandılar, tecavüze uğradılar ve öldürüldüler. 3 Haziran'da Hartum'daki oturma eyleminde yaşanan katliam sırasında güvenlik güçleri tarafından aşağılanan ve saldırıya uğrayanlar arasında kadınlar da vardı. Bu kadınlar her şeye rağmen sivil bir yönetim ve zorbalıktan uzak bir gelecek talep etmekten asla vazgeçemediler.

Sudan'da kadınlar, özellikle de El Beşir döneminde, iki kat acı çekti. Kadınların eğitim, siyaset ve karar alma mekanizmalarındaki temsili son derece düşüktü, en iyi ihtimalle %25 ila %30'a ulaşıyordu ve bu oran sadece büyük şehirlerde geçerliydi. Daha küçük kasabalarda ve çatışmalardan etkilenen bölgelerde ise temsil neredeyse hiç yoktu.

Darfur'da kadınlar 2003 yılından bu yana son derece trajik insani koşullar altında yaşamaktadır. Savaşın ilk kurbanları ve en çok etkilenenler kadınlar oldular. Savaş nedeniyle çok kayıp verdiler ve fiziksel, cinsel ve psikolojik şiddete maruz kaldılar. Kadınlar, güvenli olmayan ve destekten yoksun bir ortamda, yorucu işler yaparak ailelerinin geçimini sağlayan başlıca kişiler haline gelmiştir.

Bugün bazıları Sudan dışındaki mülteci kamplarında yas tutarak yaşamlarına devam ediyor. Bir savaş travmasıyla mücadele ediyor ve son derece zorlu yaşam koşullarıyla karşı karşıya yaşamak zorundalar. Diğerleri ise Sudan'da kapana kısılmış durumda, günde binden fazla top mermisiyle bombalanıyor, sürekli korku içinde yaşıyor, nim ağacının yapraklarıyla hayatta kalıyor ve açlık ve hastalıktan ölüyorlar.

Sudanlı kadınlar genel olarak eğitim, sağlık, ekonomi ve teknoloji alanlarında çok önemli bir rol oynamalarına rağmen, devam eden savaşlar ve kendi kaderlerini tayin etme ve temsil eksikliği nedeniyle bu alanlarda dışlanmışlardır. (Darfur'daki kadınlar ise genel olarak zaten bu alanlardan dışlanmışlardır)

Tüm bunlar, halka hizmet etmeyen, sadece kendilerini ve kendi çıkarlarını korumak isteyen, her türlü özgür sesi şiddet ve baskıyla susturan diktatör askeri sistemlerin ve rejimlerin sonucudur.

İşte bu yüzden sessiz kalmamalıyız. Faşizmin devam etmesine ya da askeri silahlanmanın hayatlarımızı ve geleceğimizi belirlemesine izin vermemeliyiz. Bugün burada şunu söylemek için bulunuyorum: Faşizmi reddediyoruz. Savaşları reddediyoruz. Ve kadınların, özgürlüğün ve adaletin yanında duruyoruz.

Sizi bunları görmeye çağırıyorum. Mücadele eden insanların seslerine kulak verin - özellikle de kadınların seslerine. Çünkü dünya bunları duymazsa, faşizm sona ermeyecektir.

Teşekkür ederim.